

Tredie Kapitel.

Om Særeie.

§ 19.

Hver af Egtefællerne bestyrer sit Særeie, forsaavidt dets Bestyrelse ikke ved særlig Bestemmelse eller Overenskomst er overdraget Overformynderiet eller nogen anden. Overformynderiet er forpligtet til at overtage Bestyrelsen af Særeie, som ifølge Ektepagt eller ifølge Arveladers med Hjemmel i Arveloven afgivne eller efter Givers udtrykkelige Bestemmelse eller efter Overenskomst mellem Ektefæller forlanges undergivet dets Bestyrelse, dog med Ret for Overformynderiet til af Særeiets Midler at lade afholde de Udgifter, som herved maatte foranlediges.

§ 20.

Livsforsikringssum eller Livrente, som er sikret nogen af Ektefællerne, bliver dennes Særeie, dersom ikke anderledes ved Testament, Gavebrev eller Ektepagt er bestemt. Arvelader kan ved Testament bestemme, at de Arvemidler, der ifølge Loven tilfalder hans Livsarving, skal blive dennes Særeie.

§ 21.

Hustruens Særeie, forsaavidt det bestaar i Løsøre, maa med de i § 22 bestemte Undtagelser, for at opretholdes som saadant mod Mandens Kreditorer eller mod Personer, til hvem han har afhændet, pantfat eller bortleiet det, og som ikke bevislig vidste, at det tilhørte Hustruen, altid holdes ude af Mandens Besiddelse.

§ 22.

Den i § 21 givne Bestemmelse gjælder ikke:

- a. Gjældsbreve, Policer eller Aktiebrev, der lyder paa Hustruens Navn;
- b. de Hustruen tilhørende Gang- og Sengklæder samt Smykker;
- c. de hende tilhørende Gjenstande, som hun pleier at holde under Laas og Luffe;
- d. Møbler og andre Brugsgjenstande, over hvilke der er optaget en af begge Ektefæller undertegnet og i Vidners Overvær forfattet Fortegnelse, hvori Af- og Tilgang efterhaanden anføres, ligeledes under Vidners Overvær;
- e. Betsætning og Gaardsredskaber paa en Hustruen som Særeie tilhørende fast Eiendom.

§ 23.

Hvor der delvis er Særeie, udredes, hvis ikke anderledes ved Ektepagt er bestemt, Forpligtelser, der paahviler nogen af Ektefællerne ved Ektefællens Indgaaelse, endelig af vedkommende Ektefælles Særeie. Med Hensyn til Forpligtelser, paadragne under Ektefællens, forholdes efter §§ 17 og 18.

Fjerde Kapitel.

Om Gaver mellem Ektefæller.

§ 24.

Gaver mellem Ektefæller under Ektefællens Indgaaelse maa for at være gyldige ske ved Ektepagt, undtagen forsaavidt de bestaar i Gjenstande til personligt Brug, hvis Værdi ikke staar i Misforhold til Givers Naar, eller Livsforsikringssum eller Livrente, der sikres Hustruen.